Р Е Ш Е Н И Е
№ 2362

гр. София, 09.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 2 състав,** в публично заседание на 14.03.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **867** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 3 от ДОПК.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез управителя Й. А. срещу РЕШЕНИЕ № ПО-103/19.12.2013г. на директора на Териториална дирекция (ТД) на Национална агенция за приходите (НАП) [населено място], с което е оставена без уважение жалбата му вх.№53-00-252 от 04.12.2013г. срещу постановление изх. № 10-53-00-2559 от 07.11.2013 г. за налагане на обезпечителни мерки, издадено от М. П. на длъжност „публичен изпълнител“ при ТД на НАП С.. Жалбоподателят поддържа, че стойността на обезпечението многократно надвишава задълженията му към НАП. В съдебно заседание на 14.03.2014г., чрез адв. С. Ж. поддържа съображения, че е предложена замяна на обезпечението чрез запор върху движима вещ на стойност 280 000.00 лв. срещу задължения към НАП на стойност 25 000.00 лв.след отмяната на РА №[ЕГН] от 20.04.2012г. с решение №1537 от 04.02.2014г. по адм.д.№13095/2013г. на ВАС, I-во отделение. Жалбоподателят претендира съда да постанови решение, с което да отмени решение № ПО-103/19.12.2013г. на ТД на НАП С..

Ответникът директор на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите-С., чрез процесуалния си представител юкр.К., счита жалбата за неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прекомерност на адвокатския хонорар.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните

и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:
С постановление изх. № 10-53-00-2559 от 07.11.2013г. на публичен изпълнител при ТД на НАП С., са наложени обезпечителни мерки чрез запор по банкови сметки на жалбоподателя в [фирма], [фирма], [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма]. В постановлението са изложени мотиви, че лицето не погасява задълженията си по декларации по ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ, както и за ДОО, ЗО и УПФ общо в размер на 23 393.45 лв. главница и 1820.75 лв. лихви за забава, предвет което ще бъде затруднено събирането на установените и изискуеми публични вземания.
Срещу постановлението е подадена жалба по административен ред вх.№10-53-00-252 от 04.12.2013г., която е оставена без уважение от директора на ТД на НАП - С. и е потвърдено постановлението за налагане на обезпечителни мерки с оспореното решение № ПО-103/19.12.2013г. на директора на ТД на НАП- С.. Изложени са мотиви в решението, че бездействието на длъжника по погасяване на установените по размер, посочен от задълженото лице по декларация, публични вземания обосновава извод, че събирането им значително ще бъде значително затруднено.
Решението е връчено на 07.01.2014г., поради което следва да се приеме, че жалбата срещу него вх.№ 744 от 10.01.2014г. е подадена в 7-дневния срок по чл.197, ал.2 ДОПК, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.
При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:
Постановлението за налагане на обезпечителни мерки е издадено от компетентен орган съгласно чл.167 вр.чл.195, ал.3 ДОПК и във формата по чл.196, ал.1 ДОПК. Директорът на ТД на НАП [населено място] като компетентен горестоящ административен орган е постановил мотивирано решение в срока по чл.197, ал.1 ДОПК. Липсват данни в административната преписка за допуснати съществени процесуални нарушения – такива, които съществено са ограничили правото на защита на жалбоподателя или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт в противен смисъл.
Съгласно чл. 197, ал. 3 от ДОПК, съдът отменя обезпечителната мярка, ако длъжникът представи обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа, ако не съществува изпълнително основание или ако не са спазени изискванията за налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 и чл. 195, ал. 5 от същия закон. Съобразно чл.195, ал.2 ДОПК обезпечение се извършва, когато без него ще бъде невъзможно или ще се затрудни събирането на публичното задължение. Обезпеченията трябва да съответстват на вземанията на държавата или общините (чл.195, ал.7 ДОПК).
В постановление изх. № 10-53-00-2559 от 07.11.2013г. не е посочен размер на публичното вземане, до който се налагат обезпечителните мерки. По делото не са представени запорни съобщения до търговските банки с оглед преценка, дали запорът е наложен до размера на вземанията, поради което следва да се приеме, че при налагане на процесните обезпечителни мерки е нарушена разпоредбата на чл.195, ал.7 ДОПК.
Съдът приема, че на основание чл.142, ал.2 АПК, вр. пар.2 от ДР на ДОПК следва да се вземе предвид новопредставеното от жалбоподателя решение №1537 от

04.02.2014г. по адм.д.№13095/2013г. на ВАС, I-во отделение, с което е отменен РА №[ЕГН] от 20.04.2012г. в частта относно установени задължения по ЗДДС в размер на 159 684.15лв. и лихви за забава в размер на 13 919.26 лв. Със същия РА на дружеството са били определени задължения по ЗДДС в размер на 172 064.82лв., в това число главница 138 630.80 лв. и лихви за забава в размер на 33 434.02лв.
Публичните задължения по същия РА са били обезпечени с постановление №1112 от 08.10.2013г. чрез налагане на запор върху движима вещ: верижен багер H. R. 210 LC с балансова стойност 280 372.20 лв. Почти пълната отмяна на задълженията, установени с РА №[ЕГН] от 20.04.2012г. по отношение на задълженията, обезпечени с постановление изх. № 10-53-00-2559 от 07.11.2013г., допълнително обуславя непропорционалност на обезпечителните мерки по смисъла на чл.195, ал.7 ДОПК. Ответникът не оспорва, че обезпечителните мерки, наложени с постановление №1112 от 08.10.2013г. не са отменени. Т.е. длъжникът е предложил обезпечение на стойност 280 372.20 лв., което покрива напълно размера на установените и изискуеми публични вземания по постановление изх. № 10-53-00-2559 от 07.11.2013г. Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания акт е незаконосъобразен, поради което наложените обезпечителни мерки следва да бъдат отменени.
При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК на жалбоподателя се дължат сторените по делото разноски в размер на 50.00 лв. държавна такса и 500.00 лв. адвокатски хонорар. Ответникът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, но същото е под минималния размер по чл.8, вр. чл.7, ал.2, т.4 от Наредба № 1/2004г. (в сила към датата на приключване на устните състезания по делото) при обжалваем интерес от 25 214.20 лв. От друга страна, заплатеното адвокатско възнаграждение съответства на фактическата и правна сложност на спора. Така мотивиран, Административен съд София-град, I–во отделение – 2-ри състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] чрез управителя Й. А. РЕШЕНИЕ № ПО-103/19.12.2013г. на директора на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите [населено място], както и потвърденото с него постановление изх. № 10-53-00-2559 от 07.11.2013 г. за налагане на обезпечителни мерки, издадено от М. П. на длъжност „публичен изпълнител“ при ТД на НАП С..
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: